

õppides lähhääb innimenne targemaks, temma tõ jöudsamaks. Teiste asjadega ãrgo olgo sul teggemist; waid te rõõmsaste, winguuste ja tüddinemataalt, mis sul tulleb tehha. Ärra jäätta hoomseks, mis tänna wöid ja pead teggema. Ärgo olgo sul kahtlane waid kindel meel Jummala vasto. Temma wötab so rõõd õnnistada.

4) Kordas. piddamisse läbbi peab innimenne ennast hästi ülles; olgo fest keik so ello forra pärrost. Kuid aelloigga aetakse, sedda mõda on ello-järg hea ehet pahha. Õppi teisest, agga õppi ka issi ennesest, et igga tõ ja igga juhtuminne so tarvust wöiks kasvatada. Igga õhtul füssi issienneselt: mis head ollen tänna õppinud, mis head tänna teinud? Kui ühtegi, siis oled sa sedda páwa omma ello-ea jurest kauanud, ja sa posse mitte selle páwa wäärt, mis asjata lassed mõda minna.

5) Keigeparrem assi, mis sul oma ello aegas õppida, on se, et ifka parremaks saaksid. Õppi siis: oska-

wast ja hästi teggema, mis so kohhus on; tännolik ollema Jummala vasto; heldusse ja abbiga omma ligimesse vasto jöudma; õnnes allandlik ja murrelik, häddas julge ja wapper ollema; ja omma himmusid ðigel atal lämmatama. Sesuggune innimene on õnnis ja õnnekas; teised auustavad tedda ja lootwad temma peale. Kurjadel on hirm, headel on arm temma ees. Za on Jummala laps; fest ta teud on taerva Issa tegude farnatsed.

6) Ärgo olgo ükski assi ma peål so melest fallim kui so kohhus ja so hing erahho. Selle peale toetab ennast so õnnistus, so ou, so hea nimmi. Üllefätelainud süddamega innimest ei auusta kegi; fest kes issiennast ei wöi uskuda, kuida se wöib lota, et teised tedda wöttaksid uskuda.

7) Innimenne peab ausal wissi ellama; muido on temma sandim kui essa-jas. Omma ihho harrida ja kassida; hea ja sündsa riettega wissi pärrost katta; selle eest murret fanda, mis terwist kinnitab,